

Č E Č E T K A Juraj (1907 - 1983)

Slovenský pedagog. Orientoval se zprvu na pedagogicko-psychologickou problematiku. R. 1934 vydal spis "Testovanie na školách a jeho štatistické praktikum" a o rok později kritickou studii "Pedagogika a adlerovská individuálna psychológia". Přičinil se zároveň o založení (r. 1934) vědecké revue "Pedagogický sborník", který redigoval společně s J. Martanem v péči Matice slovenské v Martině. Měl také podíl na založení časopisu pro rodiče "Dieťa", který vycházel od r. 1935. R. 1937 začal přednášet pedagogiku jako soukromý docent na Komenského univerzitě v Bratislavě, kde se stal později profesorem. R. 1940 vydal publikaci "Zo slovenskej pedagogiky" a r. 1944 syntetické dílo "Úvod do všeobecnej pedagogiky". V období poválečném se věnoval více tématice z dějin výchovy a pedagogiky. Spolu s P. Vajcikiem zpracoval a vydal r. 1956 "Dejiny školstva a pedagogiky na Slovensku do prvej svetovej vojny". Samostatné pedagogické portréty věnoval slovenskému humanistovi V. Benediktu z Nedožier a tvůrci proslulé "Prakticko-ekonomické průmyslové školy" v Sarvaši - Samuelu Tešedíkovi.

Literatura: Mátej, J.: Pedagogické dielo prof. Dr. Juraja Čečetku. In: Pedagogika XXXIII/2.

Č E C H Eduard (1893 - 1960)

Český matematik. Narodil se 29. 6. 1893. Byl univerzitním profesorem v Brně a v Praze. Ve svém oboru, zejména v oblasti diferenciální geometrie a topologie, dosáhl mezinárodních úspěchů. Zajímal se však i o vyučování matematice a geometrii na nižších stupních školských a v šedesátých letech vypracoval pro jednotnou školu moderní učebnice, jimiž sledoval výchovu k samostatnému logicko-matematickému deduktivnímu myšlení. Narážely sice na odpor mnohých praktiků, kteří poukazovali na jejich přílišnou didaktickou náročnost, ale znamenaly nicméně etapu, která pozitivně ovlivnila další vývoj naší matematické výuky. R. 1952 byl E. Čech zvolen řádným členem Československé akademie věd. Zemřel 15. 3. 1960.

Č E C H O V Á Marie (1937)

Česká bohemistka, přední specialistka v oboru teorie a metodiky vyučování českému jazyku. Narodila se 13. 5. 1937 v Jankově. Působila původně (or dr. 1956) jako učitelka základních škol, později po absolvování vysoké školy pedagogické jako středoškolská profesorka. V letech 1967-73 byla vědeckou pracovnící Výzkumného ústavu pedagogického v Praze, načež pracovala dva roky na ministerstvu školství. Od r. 1975 působila jako vysokoškolská učitelka filozofické fakulty UK. V letech 1981-90 zde vedla katedru českého a slovenského jazyka. Od r. 1994 pracuje na katedře bohemistiky v UJEP v Ústí n. L. R. 1979 byla jmenována docentkou a r. 1988 profesorkou českého jazyka. Titul DrSc získala r. 1987. V jazykové výchově zastává hledisko funkční a systémové. Je autorkou a spoluautorkou 15 knižních publikací, četných učebnic a mnoha časopiseckých článků. Nejvýznamnější jsou její práce z oboru stylistiky. Za knihu "Vyučování slohu" z r. 1985 byla odměněna cenou ministerstva školství. Vyvrcholením v tomto směru je její dílo "Komunikační a slohová výchova" z r. 1998. Zasloužila se mj. také o založení Olympiády českého jazyka r. 1972 a o řízení časopisu "Český jazyk a literatura", v jehož čele působí od r. 1985. Udržuje i plodné mezinárodní kontakty. Např. řada bohemistů káhirské univerzity patří k jejím odchovancům.